Ч. 284. Четвер 4 січня 1912 (21 грудня 1911). Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Угорщини. — Ворохобня в Хіні. — Криза в Туреччині.

З Відня доносять, що сими днями був там бан Хорватиї ґр. Томасич. Урядові часописи пишуть, що бан в часї свого побуту у Відни кілька разів конферував з угорским президентом міністрів ґр. Кін Гедерварім о теперішних відносинах в Хорватиї і зложив візиту ґрафу Еренталеви. Дня 31 грудня бан був на довшій авдиенциї у Цісаря. Часописи надіють ся, що вже в найблизших днях положенє в Хорватиї прояснить ся.

На хіньскій мировій конференциї в Шанґаю ухвалено вчера, що кожда хіньска провінция вибере по трех своїх представителів на народні збори. Також Монґолія і Тибет мають вислати по трех своїх відпоручників. Народні збори будуть скликані по части іменем Манджурів по части в імени провізоричного правительства.

Що до Монґолії то хіньскі телеґрами доносять, що князї полудневої Монґолії полишили ся вірними династиї і правительству і постановили підперти їх в борбі з ворохобниками, натомість заявили, що відорвуть ся від Хіни і проголосять независимість Монґолії, коли в Хіві буде заведена република.

Молодотурки не мають вже тої сили, що давнійше. Літні заворушеня в Альбанії, особисті межиусобиці а вкінци удар, який упав на молодотурецке правлінє через італїяньский наїзд на Триполіс, підкопав значінє героїв недавної революциї. Рівночасно з тим зростає сила опозицийних ґруп, які добули собі чимало прихильників також і через те, що молодотурки, добувши власть, поборюють своїх противників і їх прасу дуже часто засобами, які з конституцийним ладом не мають нічого спільного. Опозицийні фракциї получили ся разом в „лїберальнім зединеню“, до якого в послїдних днях почала схилювати ся партия независимців, що стояла доси по середині між опозициєю і правицею.

Через те становище молодотурків і кабінету Саїда паші стало в посольскій палатї дуже прикре, бо більшість, якою розпоряджують, є дуже дрібна. Тому в правительствених кругах виринула думка, щоби перед часом розвязати посольску палату та перевести нові вибори. Молодотурки числять, що чим пізнійше прийде до виборів, тим гірше випаду ь они для їх партиї, а за те опозиция рада би хвилю виборів відложити як найдальше, аж скріпить свою орґанізацию по краю. Опозиция в своїх рахунках числила ще і на те, що сенат не дасть свого дозволу на передчасне розвязанє палати, а згода така є конче вимагана після §. 35 турецкої конституциї. З уваги на те, Саід-паша попираний міністром війни порішив змінити сей параґраф, який обмежує волю султана, зробивши його зависимим від постанов сенату.

Опозиция, щоби унеможливити переведенє сеї конституцийної зміни, здекомплетувала в пятницю засїданє посольскої палати, а Саід паша разом з міністром війни Магмудом пашою витягнули консеквенциї з того конфлїкту і подали ся до димісиї.

Письмо, в котрім везир подав ся до димісиї, вручив султанови міністер війни. В тім письмі покликує ся везир на обструкцию в палатї і лихе враженє, яке она викликала за границями краю. Правительство зладило також маніфест, в котрім протестує против закидів опозициї, що оно зломило конституцию. Опозиция вислала в справі кризи депутацию до султана, іменем якої промовив пос. Ізмаель, запевнюючи, що она не виступає против султана тільки против Саіда паші. Депутация просила також, щоби султан не іменував більше Саіда паші везиром. На те відповів однако султан, що се виключне право корони.

Заходи опозициї у султана, як можна було надіяти ся, остали без успіху і великим везиром став знов Саід паша. Утворенє нового кабінету вправдї не іде єму гладко, бо він ще й доси не зложений, та єго зложенє є ще тільки квестиєю часу. Теки справ заграничних,

---

13)

З північної Африки.

(Після дра Штерна, Г. Зінґера, Нея і др.—зладив К. Вербенко).

(Дальше).

Три рази на тиждень відходить з Альжіра до Орану поспішний нічний поїзд, що лучить ся з приїздом пароплавів з Марсилії. Зелїзниця, що сполучає сї міста, єсть 421 кільометрів довга і треба їхати $10^1/_2$ годин. Поїзд їде попри місточка кольоністів Блїда, Афрвіль і Орлеанвіль, а коли зрана розвидниє ся, показує ся лагідно горбовата країна, котрої чорна земля всюди добре оброблена і управлена. Жнива якраз минули і господарі зачинають приорювати стерню; довгими возами на двох колесах, котрі тягне по пять мулів запряжених один за другим, або й малими громадками дромедарів везуть жито, овес, ячмінь та кукурудзу на найблизшу торговицю. Лиш в рівних виноградниках роблять ще денеде; але й там збірка майже вже скінчила ся. В цілій околици лиш рідко де видко , яку деревину і то хиба там, де русло якого висохлого потока: акациї, перцеві дерева, довгі і високі плоти з кактусів.

Мов би які оази виринають із сеї одностайности самотні хутори кольоністів і Арабів, чотирогранні низькі і плоскі замки, побудовані так для забезпеки від сонця і нападів. Араб виводить свою родину на поле до роботи і тут далеко від міста можна побачити єго жінку незаслонену; она мала, груба, непоpадна, нужденна, зовсім иншої вдячі як єї стрункого росту, бородатий і сьвідомий себе муж.

Що ще надає житя охрестности, то великі череди білих і чорних овець та кіз; баран дає мяса, коза молока, а хто літом загостить до Альжериї, мусить, чи хоче чи ні, привикати до одного і другого. Різана худоба, яку в сїй порі звозять до міста на продаж, а котрого мясо треба за сьвіжа приготовлювати, до того ще оно ликоване і має дуже немилий запах, походячий від товщу. Длятого маючі Европейці і великі готелї спроваджують собі воловину і телятину з Марсилії. В літї заступають мясо о скілько можна рибою, лицями, яриною і овочами, котрі тут знаменито удають ся. Національною стравою Араба єсть кускус, котрою і Европейці не покидають ся, лиш що они не вміють єї зладити, а коли хотять єї подати якому чужинцеви, то мусять брати єї з арабскої або жидівскої реставрациї. Головну масу тої страви творить кашка, яку Араб сам собі робить на своїх жорнах. До того додає ся досить худа, в граночки покраяна баранина, душена з червоним перцьом, котру висипає ся на кашку. Кашка втягає сок в себе і так приправляє ся. Кускус єсть дуже легко стравний і по нім пє ся богато води, лиш пють столчу, таку, що стоїть в неполиваних збанках або горшках, крізь котрі випаровує і так сама остуджує ся.

Місто Оран не так отверте і не так єго далеко видко як Альжір; гори зі своїми глубокими дебрами починають ся зараз від моря а зелїзниця мусить ставати вже коло східного підгородя Карґента; та й від сторони моря видко побіч малої укритої пристані лиш старе іспаньске місто. Новий Оран поширив ся більше в гори а від моря відділяє єго т. зв. новий замок, масивна кріпость, яку побудували Іспанці в 16 столїтю на долїшнім горбі, що підниває ся над пристанию. Довкола тої пристанї іде дорога, на котру Оранці найліпше люблять виходити на прохід, бо звідтам дуже красний вид на синє море, обведене червоними горами. Военна пристань лежить дальше на схід поза високим фортом Санта-Круц. В середині міста суть красні бульвари на французкий лад а все проче має іспаньский характер. В противности до Альжіру живуть тут народи і раси досить відділько побіч себе. Іспанці та Іспанки держать ся кріпко свого національного житя; після урядового обчисленя єсть їх тут не менше лиш 35.000 душ; але й між 26.000 Французів знаходять ся численні натуралізовані Іспанці. Для Арабів і Муринів визначило правительство в 1847 році окрему здорову дільницю на горішнім кінци міста. Тут особливо вечером, коли робітники вертають домів, представляє ся дуже живописне житє. Тут

війни і маринарки остануть мабуть таки в руках давних міністрів, клопіт тільки з текою справ внутрішних. Для улекшеня ситуациї поручив султан независимцям підняти ся посередництва між молодотурками і опозициєю.

Новинки.

Львів, 3 січня 1912.

— **Стан здоровля Монарха.** Є. В. Цісар має ся — як доносить „Korresp. Wilhelm“ — знову зовсім добре. Всї прояви перестуди щезли зовсім. Цісар не має анї кашлю анї катару. В виду того і стан субєктивний Монарха єсть користний. Як настрій так і сили та апетит Цісаря не полишають нічого до бажаня. Вчера приймав Цісар всїляких достойників двірских і міністра війни ген. Ауфенберга на довшій окремій авдиенциї а також міністра зелїзниць дра Форштера.

— **Є. Е. п. Намістник** др. Михаїл Бобржиньский виїхав онодги вечером до Відня в справах урядових; в наслїдок того не буде нинї в середу удїляти авдиенций.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий** гр. Станисл. Ваденї виїхав онодги вечером до Відня в справах урядових і верне нинї до Львова.

— **Резиґнация** Є. Е. Впреосьв. Митрополита гр. Шептицкого з достоїньства заступника віцемаршалка сойму краєвого єсть вже доконаним фактом. З Відня наспіла нинї слїдуюча телєграма: Є. В. Цїсар приймив в ласцї уступлене Впреосьв. Митрополита гр. Андрія Шептицкого з достоїньства заступника маршалка краєвого в Галичинї і іменував гр. кат. єпископа перемиского Є. Е Пр. Константина Чеховича заступником маршалка краєвого.

— **Відзначене.** Є. В. Цїсар надав референтам справ шкільних і адміністрацийних в Радї шкільній краєвій, радникови Намістництва дрови Стан Оксєнцкому ордер Зелїзної Корони III кляси, а старостї Йос. Несьолоовскому кавалєрский хрест ордера Леопольда. — Є. В. Цїсар надав вахмайстрови, помічникови рахунковому в команді жандармериї ч 5 в Галичинї, Авг. Бугно в призпаню его довголїтної працї срібний хрест заслуги з короною.

— **Маркіянові сьвята.** Заходом українських товариств в Снятинї відбуло ся там дня 19. грудня Маркіянове сьвято. По богослуженю в церкві, підчас котрого о. Дмитраш виголосив патріотичну проповідь, відбуло ся відслонене і посьвячене марморової таблицї вмурованої в мури міскої церкви, причім промовив до кількатисячної маси народу зібраного на кладовищи о. Проць. Підчас повороту процесиї до церкви, уставив ся похід, в якім взяла участь вся молодїж шкільна, інтелїґенция духовна і сьвітска, Січовики, міщани і селяни з околичних сїл разом до 3 тисячів народа. По відспіваню молитви „Боже великий, єдиний“ і народного гимну „Ще не вмерла Україна“ рушив похід головними улицями до міщаньскої читальнї, де відбув ся концерт. Концерт розпочав професор школи реальної п. Ґдуля промовою про значіне Шашкевича. Дальше слїдували сьпіви хору міщаньского, прекрасна гра на фортепянї панї Левицкої, гра на скрипцї п. Палїйчука, сольові співи ґімназистки панни Дмитрашівної і п. Попалуйка, а вкінци декламациї: „Бандуриста“, виголошена п. Сїлецкою і декламацийка малої дївчинки школи народної п. Пропівної. Зазначити належить, що головна заслуга в уладженю концерту належить ся міщаньскому хорови з его дириґентом п. Ґоєвим. Торжества випали величаво.

Заходами Філії „Просьвіти“ в Гусятинї відбуло ся дня 28. грудня ювилейне сьвято в честь Шаркіяна Шашкевича. Сьвято розпочало ся богослуженєм в церкві при участи численно зібраного духовеньства. Про вагу і заслуги Маркіяна Шашкевича виголосив патріотичну промову о. Іван Брикович. По відправленю парастасу рушив величавий похід, в якім взяли участь дїти нар. шкіл, дооколичні „Січи“ і „Соколи“, малї Соколики з Гусятина, інтелїґенция і сила народу, на площу читальняну, де по відправленю нанахиди засаджено два памяткові дуби. Вечером відбув ся в сали чит. „Просьвіти“ сьвяточний концерт, який розпочав о. Сев. Матковский вступним словом. Дальше слїдували продукциї селяньского мішаного і мужеского хору з Товстенького. Зі зрозуміням виголосила декламацию „Бандурист“ п. Колодницка. Найкрасшою точкою концерту був виклад п. Ів. Коссака. Симпатичне враженє робили вільні вправи малих Соколів з Гусятина. При кінци виставлено живий образ.

Та й Буковина не забула на Маркіяна. Дня 30 грудня відбуло ся в Кіцмани Маркіянове сьвят . Насамперед відбуло ся в гр. кат. церкві заупокійне богослуженє, підчас котрого співав дуже гарно хор учеників а по богослуженю промовив до молодежи о. катехит Сімович, вказуючи на ідеї Маркіяна та на его значіне, завзиваючи при тім молодїж, щоби йшла слїдами Маркіяна. По богослуженю відбув ся концерт у великій салї ґімнастичнїй ґімназиї, прикрашеній зеленю і килимами, межи якими пишав ся бюст Маркіяна. На проґраму концерту зложили ся виключно композициї до слів Маркіяна. Відспівано насамперед: На могилї Маркіяна“, почім наступив реферат: „Ґенеза укр. відродженя в Галичинї“. Третою і найкрасшою точкою концерту було сольо прегарної „Веснівки“ Матюка, яку відспівав знаменито учен. Н. Ілюк з повторенєм. Слїдували ще дві декламациї „Бандурист“ і „Нещасний“, кантата на мішаний хор „Підлисє“ і „Дайте руки, юнї други“. Торжество закінчило ся відспіванєм народного гимну.

— **Бодай би то псом бути в нинїшних часах!** Доси, коли комусь не щастило ся і він остаточно збіднїв до крайности, говорено о нїм, що „зійшов на пси“. Часи однак зміняють ся і псам нинї зачинає ся лїпше вести як людем і тоті, що „зійшли на пси“, готові тепер казати: „Бодай то псом бути!“ На таке наводить слїдуюча подія: В Будапештї померла вдовицяназвиском Кабо і записала завіщанєм 25 тисячів корон свому псови. Був то одинокий товариш тої панї. А може й не давниця, коли панї Кабо не могла між людьми найти вірнїйшого приятеля. Що пес не переживе тої суми, то річ певна. Цікаво лиш, кому він запише своє майно. Мабуть чи не — фіскусови.

— **Загоріли на смерть.** В домі при улици Коперника ч. 22, в комнатї прилягаючій до шевского варстату Л. Новосада спали звичайно три челядники. Попередної ночи один з них, Стефан Гамен, пішов до Скнилова а два другі, Антін Пасїка і Антін Скржиш напалили в печи вуглем, заткали за борзо і полягали спати. Вчера рано, коли не прийшли до роботи, один з челядників пішов по них і став добувати ся до комнати. Коли нїхто не отвирав, вибито вікна а дим, який бухнув з комнати, дав зараз на здогад, що могло стати ся. Коли остаточно отворено їх комнату, знайдено Антона Пасїку лежачого на земли коло печи без житя, а Скржиш, котрий спав коло вікна, віддихав ще слабо. Завізвана стация ратункова ужила всїх способів, щоби нещасливих ратувати, але у Пасїки вже нїчого не помогло і тїло его відослано до институтa судової медицини. Скржиша може ще дасть ся уратувати і его відставлено до шпиталю. — Така сама судьба і з тої самої причини стрітила Стефана Михайлова замешкалого при ул. Зибликевича ч. 51. Поготівля ратункова ще его відратувала і відставила до шпиталю.

— **Фондация, якої ще нема.** Кілька лїт тому назад пожертвував професор Пелехін з Петербурга 100.000 корон Науковому Товариству ім. Шевченка у Львові на хирурґічну клінїку будучого українського унїверситету. Тов. ім. Шевченка в пересьвідченю, що осно-

---

кати отверті до улиці і видко все, що в них дїє ся. Араби сидять на земли попід стїнами зі своїми водяними люльками і подають їх собі з уст до уст та попивають густу чорну каву з малесеньких філїжаночок а при тім розповідають собі якісь історії і живо вимахують руками. Муриньскі дїти качають ся в піску а старі виграють на сопілках і бубнах.

Та й Жиди, котрих тут єсть мало що не 10.000 душ, живуть в більшій части в своїй окремій дїльници, що прилягає з правого боку до ратушевої площі та національного бульвару. Они в своїм розвитку позістали трохи позаду поза своїми одновірцями в Альжірі; мужчини і женщини носять все ще свої стародавні костюми; жіночий тип єсть тут менше делїкатний як на сходї, особливо борода і уста суть круглї і широкі. Та й Араби суть тут менше хороші і поважні як в Альжірі, а здоровенний, иногдї зовсїм білявий Кабіль зі своєю делїкатною жінкою, котра нїколи не заслонює собі свого иногдї клясичного мелянхолїйного лица, належить майже до рідкости. Ішпанцї, що поселились в Оранї, то народець загально взявши працьовитий, котрий щораз більше випирає туземців.

Рух корабельний в порті не конче великий. Три французскі товариства паровоі плавби висилають що тиждня пять особових пароплавів до Марсилїї; крім того відходить раз на тиждень один пароплав до Картаґени а один до Танджера. Рух в містї піддержує електричний трамвай; звязь з кольонїями в охрестности міста, що положені далеко від зелїзниці удержують величезні делїжанси (почтові вози), котрі перевозять також малі пакунки.

Житє в містї голосне і веселе; в недїлї відбувають ся на передмістях, так сказати би, празники, в котрих беруть участь також Араби з походами і танцями. До тої ріжнородности і живописности публичного житя причиняє ся немало також і войско, іменно же т. зв. звави і турки. Нові касарнї побудовані в маврийскім стилю сьвідчать так само як форти довкола міста о военній силї Орану. Якихсь иньших монументальних будівель місто майже не має. Зі старої мошеї під новим замком остав ся лиш хороший мінарет і каблукове підсїнє з хорошою марморовою криницею. Ішпаньский і французский театр то старі буди; велика божниця у візантийскім стилю готова вже від многих лїт але її не уживають, бо нема гроший на її викінчене і украшене в середині; ратуш то собі звичайний будинок в ренесансовім стилю.

З Орану розходить ся кілька шляхів зелїзничих в глубину краю аж до марокканьскої границї. Так н. пр. побудувала держава одну зелїзницю аж до Аін-Сефра, довгу на 572 кільометрів. Поїзди на тій зелїзници їдуть дуже поволи і курсують лиш в день; треба їхати три днї, щоби заїхати аж до послїдної стациї. Впрочім має ся зелїзниця більше лиш войскове значїне.

Більше вже виплатить ся поїхати західно-альжерийскою зелїзницею до Тлемсена, славного колись маврийского міста, положеного на полудневий захід від Орана на вижинї, котрою кінчить ся сей побережний край. Довгий на 165 кільометрів шлях іде долиною аж до місцевости Сіді-Бель-Аббес а звідси вже зачинає підносити ся сильно в гору. Околиця тратить свій одностайний характер; в дебрах, які тут отвирають ся, журчать ще потоки мимо довготреваловї посухи а на узбічах видко вже дерева. Зелїзниця переїзджає через многі тунелї та понад романтичні пропасти а коло неї крутить ся войсковий гостинець закрутами довгими на кільометри. Тлемсен обведене довкола оливними і фіґовими гаями лежить посеред широкого круга горбів, понад котрий з високого мінарету великої мошеї коло ратушевої площі представляє ся прекрасний вид. Тут на римскій культурній земли працювали Маври дальше. Тлемсен панувало в 12. аж до 15. столїтя над цїлою північно-західною Африкою і перевисшало богатством і впливом Оран, Фес і Альжір. То, що ще задержало ся в численних мошеях в містї і охрестности, потверджує ту славу, особливо же згадана велика мошея зі своєю марморовою криницею і з височезним мінаретом.

(Дальше буде).

ване українського університету може протягнути ся ще кілька літ, а тим пізнійше лікарский виділ, з огляду на великі розходи адміністрациї, не приняло сего подарунку. Проф. Проф. Целехін однак не відкликав свого запису і заінтабулював згадану суму на домі Товариства. Власти податкові взяли ся за фондацию і виміряли таксу у висоті 10.000 корон. Рекурс внесених дотичних інстанций не поміг нічого і тому Товариство внесло жалобу до адміністрацийного трибуналу. По переведеній розправі в суботу 30 грудня м. р., при якій заступав Товариство др. Евген Левицкий, зніс трибунал оречене скарбових властий що до виміру належитости.

— **Шпигуньства без кінця.** Перед кількома днями доносили ми, що поліция арештувала російского офіцира Додонова, котрий займав ся шпигуньством в користь Росиї і добирав собі відповідних до того людий. Оногди арештувала львівска поліция ще другого такого самого достойника, войскового фельчера (помічника шпитального) з Росиї, якогось Діоніда Фйодоровича Гобовова, котрий мешкав в готели Брістоль. Гобовов стояв в тісних зносинах з Додоновом.

В Бродах знов арештовано якогось Івана Гораковского, котрий походить з Добровід в Росиї. Филимон Стецишин, котрий — як то ми вже доносили — зорґанізував був цілу шайку шпигуньску, зложену з 10 осіб, котрі сидять тепер у вязници, вислав свого вірника до Бродів, щоби він там старав ся побачити ся з Яцишиновою і подати їй до відомости якісь поради чи інформациї. Вірник той явив ся у мужа арештованої Яцишинової і зажадав від него, щоби він поміг єму побачити ся з Яцишиновою, бо має їй щось сказати від Стецишина. Тимчасом поліция в Бродах взяла того вірника в свою опіку. Гораковского уміщено зразу у вязници в Золочеві, а сими днями привезено єго під сильною ескортою до Львова.

Телеґрами.

Будапешт 3 січня. Президент міністрів ґр. Кін Гедерварі піддав ся операциї катаракти. Недужий має ся дуже добре.

Варшава 3 січня. Дня 9 с. м. виїде з Петербурга комісия, котра має обняти зелізницю варшавско-віденьску. Діяльність свою розпічне комисия дня 11 с. м.

Петербург 3 січня. Рада союза представителів торговлі і промислу висказала ся остаточно против проєкту жовтняків, маючого на цїли викликати митову війну зі Сполученими Державами. Рада признала той проєкт за небезпечний під кождим взглядом.

Константинополь 3 січня. Вчера вечером кабінет остаточно утворено. Іменоване Талаадбея міністром справ внутрішних на разі відрочено, а міністер справедливости Мемдух обійме тимчасово також теку справ внутрішних. Ібраґім Сусса-еффенді, Сариєць католик, задержує теку почт і телеґрафів, був. міністер рільництва Сінапіян, Вірменин католик, обіймає теку робіт публичних.

Ганкав 3 січня. Войско цїсарске опустило Гуніанґ і забравши з собою батериї, виїхало зелізницею на північ. Ліюанґенґ прирік комендантови цїсарского войска, що не обсадить опорожнених через него становищ. Застановлене кроків воєнних має бути тепер додержане. Послїдна борба не була поважна.

Ціна збіжа у Львові.

дня 2-го січня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	11·20	до	11·40
Жито	9·20	„	9·40
Овес	8·—	„	8·20
Ячмінь пашний	8·—	„	8·50
Ячмінь броварний	8·50	„	10·50
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	13·—	„	14·—
Вика	10·—	„	11·—
Бобик	8·60	„	9·60
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	80·—	„	90·—
Конюшина біла	110·—	„	125·—
Конюшина шведска	70·—	„	90·—
Тимотка	70·—	„	80·—

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р після часу середно-европейского:

ЗАМІТКА. Поїзди посиішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм числа мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·45, 2·30§), 2·45 3·50*), 5·46†), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева, §) від 1/6 до 15/9 включно щодень, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), 2·18, 8·44, 11·13.
†) до Красного.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·30, 3·05*), 6·29†), 10·48.
*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, 11·32
§) Від 16/6 до 10/9 включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).
*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6·00.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), 2·32, 9·09, 11·33.
†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)
*) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний двірець:

З Кракова: 2·22, 5·50, 7·30, 9, 10·15, 1·30, 2, 5·43, 7·15†) 8·25, 9·50.
†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, 2·10, 5·40, 10·10†), 10·30.
†) з Красного.

З Черновець: 12·05, 5·45†), 8·05, 10·25*), 2·05, 5·52, 6·26, 9·34
*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·08
§) Від 18/6 до 10/9 включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, 1·55, 5·16, 10·13, 9·52†)
†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), 9·57, 12·00§)
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), 9·41, 11·44§).
*) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

Телефон 452. Телефон 452.

Містове бюро

Ц. К. зелізниць держав.

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

видае

Білети складані комбіновано-окружні до всїх і зі всїх значнїйших місцевостий Европи важні 60, 90 і 120 днів.

Білети складані в однім напрямі на німецких зелїзницях, важні 45 днів.

Білети картонові, звичайні, до всїх стаций в краю і за границею.

Асиґнати

на місця в спальних ваґонах.

Продаж всяких розкладів їзди і провідників.

Замовлені білети на провінцию висилають ся за почтовою післяплатою або за посередництвом дотичної зелїзничої стациї.

При замовленю складаного білету треба надіслати 5 корон задатку і подати день, від котрого білет має бути важним.

Телеграфічна адреса: Stadtbureau, Львів.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Недонади. (Телефона ч. 527).